

දිනපත

1 කලාපය

උපදේශක මණ්ඩලය :

මහාචාර්ය ආර්. එම්. ඩබ්ලිව්. රාජපක්ෂ
මහාචාර්ය හි. ර. ගාමිණී දැල ඩණ්ඩාර
ආචාර්ය එම්. ඩබ්ලිව්. කරණාරත්න

සංස්කරණය:

පුස්තක ගල්කිරියාගම විමලානන්ද හිමි
අනුරිත් ඉන්දිකා දිවාකර
නදිරා සරෝජනී ජයතුංග

2002

අවශ්‍යතාවන්ට අලුත් වචන අවශ්‍ය වේ. එයත් භාෂා පරිණාමයට රැකුලක් වේ.

යම්කිසි ජීවභාෂාවක සිදුවන භාෂා පරිණාමය ඒ මොහොතේ ම අපට දැශයමාන නොවේ. කාලයත් සමඟ පරිණාමයේ ප්‍රතිඵල අපට දැකගත හැකි වේ. භාෂා පරිණාමය අපට වැදගත් වනුයේ භාෂා දෙකක ඇති වෙනස්වීම අවබෝධ කර ගැනීමට එය ඉවහල් වන නිසා යි. එයින් භාෂා අතර සන්නිවේදනය නොව ඒවා අතර වෙනස්වීම සලකා බැලිය හැකි ය.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

- 01. අමරවංශ හිමි, කොත්මලේ - ලක්දූව සෙල්ලිපි, ඇම්.ඩී.ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ, 1969.
- 02. කරුණාතිලක, බඩ්ලිට්.එස්. - ඓතිහාසික වාග්විද්‍යා ප්‍රවේශය, ඇම්.ඩී.ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ, 1989.
- 03. කහඳුගමගේ, පියසේන - ප්‍රාදේශීය ව්‍යවහාර, ගොඩගේ පොත් මැදුර, කොළඹ, 1998.
- 04. ගෞර, විල්හැම් - සිංහල භාෂාවේ ව්‍යාකරණය, රාජකීය ආසියාතික සංගමය, ලංකා ගාඛාව, කොළඹ, 1993.
- 05. ජයසේකර, ආනන්ද; ජයසේකර - විත්‍රා; රාජපක්‍ෂ, ආර්.එම්.බඩ්; දැලබණ්ඩාර, ගාමිණී. (සංස්) - වාග්විද්‍යාත්මක ලිපි, සම්භාව්‍ය ප්‍රකාශන, කොළඹ, 1996.
- 06. දිසානායක, ජේ.ඩී. - භාෂාවක භාවිතය හා විග්‍රහය, ලේක්හවුස් කොළඹ, 1970.
- 07. ධර්මදස, කේ.එන්.ඕ. - භාෂාව හා සමාජය, ලේක්හවුස්, කොළඹ, 1972.
- 08. බලගල්ලේ, විමල් ජී. - භාෂා අධ්‍යයනය සහ සිංහල ව්‍යවහාරය, ඇස්.ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ, කොළඹ, 1995.

09. රාජපක්ෂ, ආර්.එම්.ඩබ්ලිව්: දැල - සම්භාව්‍ය ශාස්ත්‍රීය ලිපි සංග්‍රහය,
බණ්ඩාර, ගාමිණී. (සංස්) සම්භාව්‍ය ප්‍රකාශන, කැලණිය, 1995.
10. සිල්වා, සුගතපාල ද. - විග්‍රහාත්මක වාග්විද්‍යාව,
රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව, 1963.
11. සිල්වා, සුගතපාල ද. - භාෂා විෂයක ලිපි,
ලේක්හවුස්, කොළඹ, 1972.
12. Hockett, C.F. - A Course in Modern Linguistics,
The Macmillan Company,
New York, 1967.

නය,
1995.
1963.
istics,

4. ලේඛන සිංහල විධික්‍රියාව

කපුගොල්ලුවේ ආනන්දකීර්ති හිමි

විධානයක්, නියෝගයක්, ඉල්ලීමක් සඳහා යොදනු ලබන්නේ විධික්‍රියාවයි.¹ සාමාන්‍යයෙන් මෙය ලේඛන සිංහලයෙහි මධ්‍යම පුරුෂයෙහි වර්තමානයේ.² එහෙත් ප්‍රථම පුරුෂයෙහිත් වර්තමානයේත් අවස්ථා දක්නට ලැබේ. උදාහරණ -

“මේකරු මේ පියන්නේ”³

විධානයක් අනිත්‍යයට බලපාන්නේ නැත. එනිසා අනිත්‍ය කාල විධික්‍රියා නැත. විධානය වර්තමානයට හා අනාගතයට පමණක් බලපානු ලැබේ. එබැවින් ලේඛන සිංහල විධික්‍රියාව සඳහා ඇත්තේ කාල දෙකකි. ඒ වර්තමාන හා අනාගත යන කාල දෙකයි. ලේඛන සිංහලයෙහි විධික්‍රියාව සඳහා අනාගත කාලය ඇඟවීමට විශේෂ වූ ක්‍රියා ප්‍රත්‍ය දක්නට නොලැබේ. එය හැඟවෙන්නේ යොදනු ලබන පරිසරය හා කාලවාචී පදවලිනි. ඒ අනුව ලේඛන සිංහලයෙහි අනාගත කාල විධික්‍රියාව සඳහා වර්තමාන විධික්‍රියාව යොදනු ලැබේ. උදාහරණ -

“අම්මණ්ඩිත්ට අප වැඳ සමුගත් බව කියන්න”⁴

“ඔහු බිලි දිත් මා රැක ගත්ව”⁵

විධානයක් ආදරයෙන් හෝ අනාදරයෙන් කළ හැක.

විධික්‍රියා වර්තමාන :-

	ඒකවචන	බහුවචන	
මධ්‍ය පුරුෂය	{	බල/බලව	බලවු
		කර/කරව	කරවු
		කිය/කියව	කියවු

© කපුගොල්ලුවේ ආනන්දකීර්ති හිමි

ගල්කිරියාගම විමලානන්ද හිමි, අනුරිත් ඉන්දිකා දිවාකර, නදිරා සරෝජනී ජයතුංග,
(සංස්) 2002, දිනපත. සංස්කාරක ප්‍රකාශනයකි. පිටු 31 - 37

විධික්‍රියා ප්‍රත්‍ය :-

ඒකවචන	බහුවචන
ආ / ච	ච්‍ර

/ආ/ ප්‍රත්‍යයෙන් ගැනෙන විධික්‍රියා, ක්‍රියා ධාතුන් ය. ඒවා බොහෝමයක් ස්වරාන්ත ද වේ. √බො බිමෙහි, √දෙ දිමෙහි යන ධාතු මූල ආ ප්‍රත්‍යයෙන් නැගෙන විධික්‍රියාවේ යෙදෙන්නේ නැත. √ගන් වැනි ක්‍රියා ධාතු හැර අනෙක් හලන්ත ධාතු ආ ප්‍රත්‍යයෙන් අර්ථවත් වන විධික්‍රියාවේ නොයෙදේ. උදාහරණ -

- √ උගන් - ඉගැන්වීමෙහි
- √ ඉස් - ඉසීමෙහි

ඉකාරාන්ත ධාතු විධික්‍රියාවෙහි යෙදීමේ දී ඒකවචනය සඳහා පමණක් “උ” කාරය ආදේශ වේ. උදාහරණ -

- √ බිඳ - බිඳීමෙහි
- √ වඳ - වැඳීමෙහි

ඒකවචන	බහුවචන
බිඳ/බිඳව	බිඳවු
වඳ/වඳව	වඳවු

ඵකාරාන්ත ක්‍රියා ධාතු විධික්‍රියාවෙහි යෙදීමේ දී එම ඵකාරය වෙනුවට වෛකල්පික*1 වශයෙන් “ඉය” යන්න ආදේශ වේ. මෙම ආදේශය වචන ද්වයෙහි ම යෙදේ.

- √ ගිලිහෙ - ගිලිහීමෙහි
- √ පිරිහෙ - පිරිහීමෙහි

ඒකවචන	බහුවචන
ගිලිහිය	ගිලිහියවු
පිරිහිය	පිරිහියවු

---

*1

ඒකවචන	බහුවචන
ගිලිහේ	ගිලිහෙවු
පිරිහේ	පිරිහෙවු

සිදුත් සභරාව නම් පැරණි සිංහල ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථයෙහි විධික්‍රියාව පිළිබඳ ව සඳහන් වන්නේ පහත සඳහන් අයුරිනි.

“වන්මන් අනාරු
නොවෙන්නේ නොත අනදුරින්
අදුරින් නොතක අන් සඳ
සබඳ විදහන් විදි නම්”⁶

අර්ථය :-

වර්තමාන, අනාගත කාල දෙකට සමාන වූ ක්‍රියා පදයකින් ආදරයෙන් හෝ අනාදරයෙන් හෝ මධ්‍යම පුරුෂ, ප්‍රථම පුරුෂ දෙකට ඇතුළත් කෙනෙකුන් යෙදුම විධි නම්. ඒ විධිවිධයෙහි² වූ ක්‍රියාව විධික්‍රියා නම් වේ.

විධික්‍රියාව සඳහා සිදුත් සභරාවෙහි ප්‍රත්‍යයන් 06 ක් දැක්වේ. “අ”, “ඒ”, “අන්නේ”, “අන්නැ”, “අචු”, “උ” යන මේවා එම ප්‍රත්‍යයෝ යි.⁷

“අ” - බමුණ පහද බොජ්⁸
(බ්‍රාහ්මණය පසුදින බෝජනය කරන්නා)
බල සේනානායක සපුකුමරු එන්⁹
“සිහු නතුකර අස යහළුව වඩන රැහි”¹⁰

“ඒ” - සැරදේ මහබා¹¹
(මහත් භාග්‍යවන්තය විරාත් කාලයක් ජීවත්වෙහි)

“අන්නේ” - මේ කරු මේ පිසන්නේ¹²
(භක්කාරක කෙම භක්තය පවනය කරන්නේය)
නුඹ වහන්සේ වනාන්තරයට ම
වඩන්නේ මැනව¹³

“අන්නැ” - “හිමි නුඹ දහම දෙසන්නැ”¹⁴
(ස්වාමිනි ඔබ දහම දෙසන්න)

*2 මහාර්ෂි පාණිනි, පහසුද්පල ආදි විශතුන් විධානය සිව් වැදැරුම් බව දක්වා තිබේ.
1. විධි :- මෙහෙකරු ආදින් කිසියම් ක්‍රියාවන්හි යෙදවීම.
2. හිමිත්‍රණ :- දු දරු ආදින් යම් යම් ක්‍රියාවන්හි නියෝග කිරීම.
3. ආමන්ත්‍රණ :- කැමති නම් කරන ලෙස අනුදැනීම.
4. අධිෂ්ඨ :- වස්තුව ප්‍රථක වූ ව්‍යාපරය.

ඒවා
තු මුල
නා බාතු
යෙදේ.

සඳහා

වකාරය
දේශය

“අච්චි” - “ගුණො කැත්තමි මෙහි ඛජච්චි”¹⁵
 (මේ ක්‍රියාවෙහි ගුණයක් අත්තමි විය හජනය කරන්න)
 තොපි හැමදෙනම දනාදි පින්නමි කරච්චි”¹⁶

“උ” - “සජනෙහි යහපත් දක්කු”¹⁷
 (සත්පුරුෂයෙහි යහපතක් දකින්න)
 “ගනු අවසර චනිරිඳු සිරිපතුල් වැඳ”¹⁸
 ඉහත දක්වා ඇති උදහරණයන්හි “මේකරු මේ පිසන්නේ”
 යනු “අන්නේ” ප්‍රත්‍ය සඳහා දී ඇති උදහරණය යි. මෙය ප්‍රථම පුරුෂ
 විධික්‍රියාවෙන් යෙදී ඇත. මුණිදස කුමාරතුංග මැතිඳුන් දක්වන අන්දමට
 “අන්නේ” ප්‍රත්‍ය විධික්‍රියාවක් විමට නම් “මැහච්චි” යන්න එක් කළ යුතු බව
 යි.¹⁹

උදහරණ -

- යහච්ච යන්නේ .....
- යහච්ච යන්නේ මැහච්චි

සිදුත් සකරාවෙහි සඳහන් ප්‍රත්‍යවලට අමතර ව විධික්‍රියාව
 සඳහා තවත් ප්‍රත්‍යයන් කීපයක් අපහරණය කොට දැක්විය හැක. ඒවා නම්
 “ඕ”, “ආ”, “ග”, “න”, “ඤ”, “ඤ”, “ඤ”, “ච”, “ඤ”, “භි”

- “ඕ” - වරෝ හිමි මේ දුප්පත් තොප විසින් තොප තෙල
 උරමඩලෙහිලා සනහවා²⁰
- “ආ” - “මහණ නික්ම යා”²¹
- “ග” - බලග මිතුර විසිතුරු මිහිරි පැන්නේ²²
- “න” - තොසා වඩන මග සැබැ මොරටුවච්චියේ²³
- “ඤ” - ඉඳුරා බලන් සඳෙහි සිට පොතුපිටිය²⁴
- “ඤ” - අනියම් විඳිදු සලකනු²⁵
- “ච” - නුඹ වදනේ පළමුවෙන් වෙහෙරතට²⁶
- “භි” - ඉසිඹු ලමින් යෙහි සැල දුඹ පඳුරුවල²⁷

විධික්‍රියාර්ථය සඳහා අපහරණය කළ හැකි තවත් ප්‍රත්‍ය කිහිපයක් වේ.

1. පුළු ක්‍රියාවෙන් පරව "පිය" යන ප්‍රත්‍යයට "ව" යන ප්‍රත්‍ය එක්ව විධික්‍රියාව සෑදේ. උදාහරණ -

උදුරා පියව

ලාපියව

හැරපියව

2. "මැනව" යන ප්‍රත්‍ය අභිත කෘදන්තයෙන් පරව යෙදීමෙන් විධික්‍රියාව සෑදේ. උදාහරණ -

ඇස්සුව මැනව

කැව මැනව

දුන මැනව

3. "මැනව" යන ප්‍රත්‍ය භාව කෘදන්තයෙන් පරව යෙදීමෙන් ද විධික්‍රියාව සෑදේ. උදාහරණ -

යවනු මැනව

පනිනු මැනව

නික්මුණු මැනව

4. "මැනවි", "යහපති" යන පද අසම්භව්‍ය ක්‍රියාවට පරව යෙදීමෙන් ද විධික්‍රියා නිපදවනු ලැබේ. උදාහරණ -

දුනහොත් මැනවි

වැඩියහොත් යහපති

5. වර්තමාන කෘදන්තයෙන් පරව "බව සුදුසුය" යන යෙදුම යෙදීමෙන් ද විධික්‍රියා අර්ථය ප්‍රකාශ වේ. උදාහරණ -

ස්වාමීනි අන් තැනකට වඩනා බව සුදුසුය²⁸

6. බලමිහ

කමිහ

බඳමිහ යන මේවා ද විධික්‍රියා ලෙස සැලකෙන අතර ඒවා උත්තම පුරුෂයෙහි බහුවචන විධික්‍රියා සේ සැලකෙයි.

හේනේ
පුරුෂ
දමට
බව

යාව
නමි

පැරණි සාහිත්‍යය තුළ "බලව", "යව" වැනි විධික්‍රියාවල ඇති වකාරය වෙනුවට "ග" කාරය යෙදී ඇත.

- බලව - බලග
- කියව - කියග

විධික්‍රියාව හැතැයි අර්ථයට හැරවීමේ දී "නො" යන නිපාතය යොදනු ලැබේ.

නොකර	නොකරව	නොකරවී
නොබල	නොබලව	නොබලවී

ලිවීම, බැලීම වැනි ක්‍රියා නාමයන්ගෙන් පසු "තහනම්" යන්න යෙදීමෙන් ද විධික්‍රියාවක් නාස්තෘර්ථයට හැරවිය හැක.

උදාහරණ-

- ලිවීම තහනම්
- බැලීම තහනම්

භාව කෘදන්තයට පෙර "නො" නිපාතය යෙදීමෙන් ද, භාව කෘදන්තයට පසු "වසා" යන්න යෙදීමෙන් ද නාස්තෘර්ථ විධික්‍රියාව නිපදවේ.

පාදක සටහන්

1. ඩබ්ලිව්. ඇස්. කරුණාතිලක, සිංහල භාෂා ව්‍යාකරණය, 1997, සිමාසහිත ඇමී. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ. (190 පි.)
2. --- වම --- (191 පි.)
3. මුනිදස කුමාරතුංග, සිදත් සඟරා විවරණය, 1964, කේ. ඒ. ආරියදස සහ සමාගම, කොළඹ 10. (28 පි.)
4. ඒ. ඒ. අභයසිංහ, (සංස්කාරක) ඔත්තරණ (තෝරාගත් කථා කිහිපයක්), 1998, අභය මුද්‍රණ ශිල්පියෝ හා ප්‍රකාශකයෝ, මහර, කඩවත. (109 පි.)
5. --- වම --- (61 පි.)
6. රත්මලානේ ශ්‍රී ධර්මරාම මාහිමි, සිදත් සඟරා සත්තය, 1902, විද්‍යාලංකාර පිරිවෙන මහින් ප්‍රකාශිතයි, 7 වන මුද්‍රණය, පැලියගොඩ, (151 පි.)
7. --- වම --- (151 පි.)
8. මුනිදස කුමාරතුංග, සිදත් සඟරා විවරණය, 1964, කේ. ඒ. ආරියදස සහ සමාගම, කොළඹ 10. (28 පි.)
9. පී. එස්. ඩී. සේනානායක, සැප්‍රලිහිණි සංදේශය, 1990, තෘතීය මුද්‍රණය, ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ 12. (151 පි.)

- අති
10. --- එම --- (63 පි.)
  11. මුහුදුස කුමාරතුංග. සිදුත් සඟරා විවරණය. 1964.
කේ. ඒ. ආරියදාස සහ සමාගම. කොළඹ 10. (28 පි.)
  12. --- එම --- (403 පි.)
  13. ඒ. ඒ. අභයසිංහ. (සංස්කාරක) මුත්සරණ (තෝරාගත් කථා කිහිපයක්). 1998.
අභය මුද්‍රණ ශිල්පියෝ හා ප්‍රකාශකයෝ. මහර. කඩවත. (91 පි.)
  14. මුහුදුස කුමාරතුංග. සිදුත් සඟරා විවරණය. 1964.
කේ. ඒ. ආරියදාස සහ සමාගම. කොළඹ 10. (28 පි.)
  15. --- එම --- (403 පි.)
  16. ඒ. ඒ. අභයසිංහ. (සංස්කාරක) මුත්සරණ (තෝරාගත් කථා කිහිපයක්). 1998.
අභය මුද්‍රණ ශිල්පියෝ හා ප්‍රකාශකයෝ. මහර. කඩවත. (91 පි.)
  17. මුහුදුස කුමාරතුංග. සිදුත් සඟරා විවරණය. 1964.
කේ. ඒ. ආරියදාස සහ සමාගම. කොළඹ 10. (28 පි.)
  18. පී. එස්. ඩී. සේනානායක. සැලලිහිණි සංදේශය. 1990. තෘතීය මුද්‍රණය.
ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ. කොළඹ 12. (91 පි.)
  19. මුහුදුස කුමාරතුංග. සිදුත් සඟරා විවරණය. 1964.
කේ. ඒ. ආරියදාස සහ සමාගම. කොළඹ 10. (405 පි.)
  20. ඒ. ඒ. අභයසිංහ. (සංස්කාරක) මුත්සරණ (තෝරාගත් කථා කිහිපයක්), 1998.
අභය මුද්‍රණ ශිල්පියෝ හා ප්‍රකාශකයෝ. මහර. කඩවත. (73 පි.)
  21. ඩබ්ලිව්. ඒ. එෆ්. ධම්මදාන. පරවි සංදේශ කාව්‍ය වර්ණනාව, 1947.
ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම. කොළඹ. (43 පි.)
  22. --- එම --- (26 පි.)
  23. ඩබ්ලිව්. එෆ්. ගුණ වර්ධන. කෝකිල සංදේශය වර්ණනාව, 1962.
තෙවන මුද්‍රණය. මහා බෝධි යන්ත්‍රාලය. කොළඹ. (97 පි.)
  24. රත්මලානේ ශ්‍රී ධර්මරාම මාහිමි. සිදුත් සඟරා සන්නය. 1902.
විද්‍යාලංකාර පිරිවෙන මහින් ප්‍රකාශනයි. 7 වන මුද්‍රණය. පැලියගොඩ.
(151 පි.)
  25. ඩබ්ලිව්. ඒ. එෆ්. ධම්මදාන. පරවි සංදේශ කාව්‍ය වර්ණනාව, 1949.
ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම. කොළඹ. (69 පි.)
  26. පී. එස්. ඩී. සේනානායක. සැලලිහිණි සංදේශය. 1990. තෘතීය මුද්‍රණය.
ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ. කොළඹ 12. (115 පි.)
  27. පී. එස්. ඩී. සේනානායක. සැලලිහිණි සංදේශය. 1990. තෘතීය මුද්‍රණය.
ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ. කොළඹ 12. (91 පි.)
- ආව
දවේ.
- 1998.
- ඩ.
- ආය.